

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 280/2017
11.04.2017. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Милунке Цветковић, чланова већа, са саветником Олгицом Козлов, записничарем, у кривичном предмету против окривљеног АА, због кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. Кривичног законика и др, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног, адвоката Огњена Петровића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 891/13 од 13.10.2015. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 472/16 од 26.08.2016. године, у седници већа одржаној 11.04.2017. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Крагујевцу К 891/13 од 13.10.2015. године и Вишег суда у Крагујевцу Кж1 472/16 од 26.08.2016. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу К 891/13 од 13.10.2015. године, између осталих, окривљени АА оглашен је кривим због извршеног кривичног дела тешка телесна повреда из члана 121. став 1. КЗ за које му је суд утврдио казну затвора у трајању од седам месеци и због извршеног кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 1. у вези члана 33. КЗ за које му је суд утврдио казну затвора у трајању од четири месеца те му је изрекао условну осуду тако што му је утврдио јединствену казну затвора у трајању од девет месеци која се неће извршити уколико окривљени у року од две године, по правноснажности пресуде, не учини ново кривично дело.

Истом пресудом окривљени АА и др су обавезани да солидарно накнаде трошкове кривичног поступка, као у изреци пресуде, док су оштећени упућени да имовинскоправни захтев остварују у парничном поступку.

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Кж1 472/16 од 26.08.2016. године одбијене су, као неосноване, жалба Основног јавног тужиоца у Крагујевцу, окривљеног АА и његовог браниоца и жалба браниоца окривљеног ББ, а пресуда Основног суда у Крагујевцу К 891/13 од 13.10.2015. године је потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда, на основу члана 483. став 1. и 3. ЗКП, бранилац окривљеног АА, адвокат Огњен Петровић поднео је захтев за заштиту законитости, због битних повреда одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 3) и 11) ЗКП, члана 438. став 2. тачка 2) и тачка 3) ЗКП, 440. став 1. и 2. ЗКП, те члана 439. ЗКП, све у вези са одредбом члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, уз предлог Врховном касационом суду да усвоји поднети захтев те да преиначи побијане пресуде тако што ће окривљеног ослободити од оптужбе да је извршио предметна кривична дела или да исте пресуде укине тако што ће предмет вратити првостепеном или другостепеном суду на поновни поступак и одлучивање.

Врховни касациони суд је, на основу члана 486. став 1. и члана 487. став 1. ЗКП, одржао седницу већа на којој је размотрио списе предмета, те је нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 484. ЗКП прописан је обавезан садржај захтева тако да се у захтеву за заштиту законитости мора навести разлог, из члана 485. став 1. ЗКП, за његово подношење.

У вези с`тим, одредба члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, која је општег карактера, начелно прописује да се захтев за заштиту законитости може поднети ако је правноснажном одлуком или у поступку који је претходио њеном доношењу повређен закон. Надаље, одредбом члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, је прописано због којих повреда закона у првостепеном поступку и пред апелационим судом окривљени може поднети захтев за заштиту законитости и те повреде су таксативно наведене: члан 74, члан 438. став 1. тачка 1) и 4) и тачка 7) до 10) и став 2. тачка 1), члан 439. тачка 1) до 3) и члан 441. став 3. и 4. ЗКП.

Врховни касациони суд је приликом одлучивања о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног везан разлозима из члана 485. став 1. у вези става 4. ЗКП, делом и правцем побијања који су истакнути у захтеву за заштиту законитости, како је то изричито прописано чланом 489. став 1. ЗКП.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног АА, адвоката Огњена Петровића се нумерички указује на повреду кривичног закона, одредбу члана 439. ЗКП. Одбрана наводи да не види било какво учешће окривљеног АА у радњи која је обухваћена ставом 2. изреке првостепене пресуде, везано за кривично дело насилничко понашање у саизвршилаштву из члана 344. став 1. у вези члана 33. КЗ, са осталим окривљеним лицима, јер по ставу одбране окривљени АА не може да одговара за обе радње (у ставу 1. изреке за кривично дело тешка телесна повреда, а у ставу 2. изреке за кривично дело насилничко понашање) чиме је учињена повреда кривичног закона.

Врховни касациони суд налази, да без обзира на то што се поднетим захтевом нумерички указује на повреду кривичног закона из члана 439. ЗКП, која представља законски разлог за подношење овог ванредног правног лека, од стране окривљеног преко браниоца, изнетим образложењем се учињена повреда не конкретизује и не описује те није могуће оценити на коју се повреду указује у

оквиру три повреде које прописује члан 439. ЗКП у тачкама 1), 2) и 3) из ког разлога је захтев одбачен као недозвољен.

Поднетим захтевом се такође указује на битне повреде одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. тачка 3) и 11) те 438. став 2. тачка 2) и тачка 3) ЗКП, као и на повреду одредбе члана 440. став 1. и 2. ЗКП. Међутим, како наведене повреде не спадају у круг повреда које представљају законски разлог за подношење захтева за заштиту законитости, од стране окривљеног преко браниоца, у смислу одредбе члана 485. став 4. у вези става 1. ЗКП, то је и у односу на наведене повреде захтев одбачен као недозвољен.

Код напред наведеног Врховни касациони суд је, поступајући у смислу члана 487. став 1. тачка 2) ЗКП, одлучио као у изреци овог решења.

**Записничар-саветник,
Олгица Козлов, с.р.**

**Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.**

За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић